

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3070/2024-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izjavitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom LOCUS interijeri j.d.o.o. za usluge u stečaju, iz Zagreba, Lanište 18, OIB: 67208467322, odlučujući o žalbi stečajnog upravitelja Marka Miloševića iz Zagreba, Lovinčićeva 7, OIB: 05183008196, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3600/21 od 3. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 15. listopada 2024.

riješio je

Odbija se žalba stečajnog upravitelja Marka Miloševića kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3600/21 od 3. srpnja 2024. u točki III. izreke.

Obrazloženje

1. Dijelom rješenja označenim izreci ovog rješenja sud prvog stupnja je odbio kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja Marka Miloševića za naknadu troškova računovodstva u iznosu od 800,00 EUR i nalaganje računovodstvu prvostupanjskog suda da sukladno odredbi članka 94. stavka 6. Stečajnog zakona iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplati iznos od 800,00 EUR društvu SC Ured d.o.o. na račun tog društva pobliže naveden u izreci tog rješenja na ime plaćanja računa broj 32/01/2 od 31. siječnja 2024. Tako je prvostupanjski sud riješio jer prema odredbi članka 94. stavka 1. i 6. Stečajnog zakona („Narodne novine” broj: 71/15, 104/17, 36/22 i 27/24) stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnih troškova i isplatu istih iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnog upravitelja. Međutim, trošak računovodstva je trošak stečajnog dužnika, a ne stvarni trošak stečajnog upravitelja te taj trošak predstavlja obvezu stečajne mase u smislu članka 154. Stečajnog zakona, a ti troškovi se namiruju iz stečajne mase i namiruje ih stečajni upravitelj (ne sud) redom kako oni dopijevaju.

2. Protiv točke III. izreke tog rješenja žalbu je podnio stečajni upravitelj pobijajući ga zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Obrazlažući žalbene razloge žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je prvostupanjski sud 29. svibnja 2023.

otvorio stečajni postupak bez da je prethodno provjerio ima li stečajni dužnik bilo kakvu imovinu te mogu li se imovinom namiriti troškovi postupka. Žalitelj ističe da je nakon 21. lipnja 2023. postalo evidentno da stečajni dužnik nema imovine iz koje bi bilo moguće namiriti troškove postupka, no unatoč tome sud je otvorio „redovni” stečajni postupak u kojem stečajni dužnik na temelju zakona uvijek mora uredno voditi knjigovodstvo pa je stečajni upravitelj morao sklopiti ugovor s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga; uostalom, to je propisano i odredbom članka 89. stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona. Prema tome, stečajni upravitelj je morao u ime stečajnog dužnika sklopiti ugovor o vođenju knjigovodstveno-računovodstvenih usluga, a što je i učinio te je prema tom ugovoru ugovoreno plaćanje naknade za pružanje tih usluga u iznosu od 100,00 EUR mjesečno. Navedeno je stečajni upravitelj naveo u svom Izvješću o gospodarskom položaju stečajnog dužnika i njegovim uzrocima od 17. kolovoza 2023., a vjerovnici su na ročištu od 21. prosinca 2023. donijeli odluku o prihvatanju u cijelosti predmetnog Izvješća te ni prvostupanjski sud nije imao nikakvih primjedbi na predmetno izvješće. Žalitelj se poziva na odredbu članka 111. stavka 3. Stečajnog zakona kojom je određeno da se iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplaćuju sredstva potrebna za namirenje troškova stečajnog postupka koji se ne mogu namiriti iz imovine dužnika i osiguranja predujma za namirenje troškova stečajnog postupka. Zato je neosnovan i pogrešan stav prvostupanjskog suda da se iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplaćuju samo sredstva za troškove i izdatke stečajnog upravitelja pa da navodno ne bi postojalo pravo da se trošak knjigovodstveno-računovodstvenih usluga isplati iz sredstava tog Fonda. Žalitelj smatra da činjenica što je tek nakon otvaranja stečaja postalo evidentno da se imovinom stečajnog dužnika ne mogu namiriti ni troškovi postupka ne smije biti na štetu funkcioniranja bilo kojeg pravnog subjekta koji je uključen u stečajni postupak pa ni ovlaštene fizičke ili pravne osobe s kojom je stečajni dužnik sklopio ugovor za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga. Zbog navedenog, žalitelj predlaže drugostupanjskom sudu da preinači pobijanu točku III. izreke prvostupanjske odluke na način da u cijelosti usvoji zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova računovodstva u iznosu od 800,00 EUR te da se naloži računovodstvu prvostupanjskog suda da iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplati iznos od 800,00 EUR društvu SC Ured d.o.o. na račun tog društva, a podredno da ukine pobijanu točku III. prvostupanjske odluke te vrati predmet na ponovno odlučivanje.

3. Žalba stečajnog upravitelja nije osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2., te članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13 i 70/19 i 80/22) u vezi članka 10. Stečajnog zakona u granicama razloga određenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i zakonitu odluku.

4. Iz spisa proizlazi da je rješenjem prvostupanjskog suda poslovni broj St-3600/21 od 16. siječnja 2024. obustavljen i zaključen stečajni postupak nad dužnikom LOCUS interijeri j.d.o.o. i to zbog nedostatnosti imovine za namirenje troškova stečajnoga postupka u smislu članka 293. Stečajnog zakona (str. 89.-91. spisa). Nakon toga stečajni upravitelj je podnio sudu zahtjev za određivanjem nagrade stečajnom upravitelju i zahtjev za naknadom troškova stečajnog postupka u kojem je, između ostalog, naveo da je s društvom SC Ured d.o.o. sklopio Ugovor o vođenju knjigovodstva prema kojem je ugovoreno plaćanje naknade u iznosu od 100,00 EUR mjesečno te da je navedeno društvo obavljalo radnje knjigovodstva u ime dužnika od lipnja 2023. godine do siječnja 2024. godine (str. 96. spisa); zbog navedenog, stečajni upravitelj je tražio da sud donese rješenje kojim se nalaže isplatiti društvu SC Ured d.o.o. iznos od 800,00 EUR na račun tog društva (str. 98. spisa). Postupajući prema tom zahtjevu stečajnog upravitelja, sud prvog stupnja je pobijanim dijelom rješenja odbio taj zahtjev.

5. Prvostupanjski je sud pravilno odbio zahtjev stečajnog upravitelja za naknadu troškova računovodstva u iznosu od 800,00 EUR i nalažanje računovodstvu suda da sukladno članku 94. stavku 6. Stečajnog zakona iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplati iznos od 800,00 EUR društvu SC Ured d.o.o. na račun tog društva pobliže naveden u izreci pobijanog rješenja. Naime, premda je stečajni upravitelj sukladno odredbi članka 89. stavka 1. točke 1. Stečajnog zakona dužan sklopiti ugovor s ovlaštenom fizičkom ili pravnom osobom za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga, troškovi vođenja knjigovodstveno-računovodstvenih usluga po tom ugovoru odnosno naknada koju stečajni upravitelj (u ime stečajnog dužnika) mora platiti temeljem tog Ugovora fizičkoj ili pravnoj osobi koja je dužniku pružala te usluge spadaju u troškove stečajnog postupka prema članku 155. točki 4. Stečajnog zakona. Slijedom navedenog, pravna ili fizička osoba koja na temelju ugovora (kojeg je u ime stečajnog dužnika sklopio stečajni upravitelj) potražuje naknadu za obavljene knjigovodstveno-računovodstvene usluge jeste vjerovnik stečajne mase koji svoje potraživanje troškova stečajnog postupka prema članku 154. stavku 1. Stečajnog zakona namiruje iz stečajne mase.

Prema tome, naknada za pružene knjigovodstveno-računovodstvene usluge koja je nastala na temelju ugovora sklopljenog sa stečajnim upraviteljem jeste trošak stečajnog postupka, no tu naknadu može od stečajnog dužnika potraživati samo pravna ili fizička osoba koja je stečajnom dužniku pružala te usluge, ali ne i stečajni upravitelj.

Upravo zbog navedenog, trgovačko društvo SC Ured d.o.o. koje je pružalo stečajnom dužniku navedene usluge je vjerovnik stečajne mase koji svoje potraživanje može namiriti iz stečajne mase i to neovisno od (eventualne nemogućnosti) namirenja tražbina stečajnih vjerovnika, a i stečajni upravitelj je sukladno odredbi članka 295. stavka 1. Stečajnog zakona dužan vjerovnicima stečajne mase ispunjavati obveze stečajne mase s time da se troškovi stečajnog postupka u slučaju nedostatnosti stečajne mase za ispunjenje ostalih obveza stečajne mase ispunjavaju prije ispunjenja ostalih obveza stečajne mase. Dakle, naknada za vođenje knjigovodstveno-računovodstvenih usluga nije tražbina stečajnog upravitelja koju rješenjem određuje sud u smislu članka 94. stavka 3.

Stečajnog zakona pa zato stečajni upravitelj ne može osnovano podnijeti sudu zahtjev za naknadom tog troška, ali ni zahtjev da sud donese odluku prema kojoj bi se taj trošak isplatio vjerovniku stečajne mase.

6. Jednako tako, sud prvog stupnja je pravilno ocijenio da je neosnovan dio zahtjeva stečajnog upravitelja da se naloži računovodstvu suda da prema odredbi članka 94. stavka 6. Stečajnog zakona iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplati društvu SC Ured d.o.o. iznos od 800,00 EUR na račun tog društva pobliže naveden u izreci tog rješenja. Naime, prema odredbi članka 94. stavka 6. Stečajnog zakona ako u stečajnom postupku nema sredstava za nagradu i naknadu troškova stečajnoga upravitelja, nagrada i naknada troškova isplatit će se iz sredstava Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka.

Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da se iz Fonda za namirenje troškova stečajnoga postupka isplaćuje (samo) nagrada i naknada troškova stečajnog upravitelja (i to ako stečajna masa nije dovoljna da bi se iz nje isplatila nagrada i naknada troškova stečajnog upravitelja), no ne i potraživanje vjerovnika stečajne mase, pa tako ni naknada za knjigovodstveno-računovodstvene usluge koje je stečajnom dužniku pružalo društvo SC Ured d.o.o. Pri tome, ovaj sud napominje da se žalitelj neosnovano poziva na odredbu članka 111. stavka 3. Stečajnog zakona prema kojem se iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka isplaćuju sredstva potrebna za namirenje troškova stečajnog postupka koji se ne mogu namiriti iz imovine dužnika i osiguranje predujma za namirenje troškova stečajnoga postupka.

Naime, iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka se ne namiruju svi troškovi stečajnog postupka kako to pogrešno smatra žalitelj, nego samo (nagrada i) troškovi stečajnog postupka koje rješenjem stečajnom upravitelju određuje sud kao i sudski troškovi koji su nastali vođenjem stečajnog postupka te nagrade i troškovi privremenog stečajnog upravitelja (članak 119. stavak 6. u vezi članka 94. Stečajnog zakona. Međutim, svi vjerovnici stečajne mase uključujući i one koji imaju tražbine koje predstavljaju tražbine troškova stečajnog postupka iz članka 155. Stečajnog zakona ne namiruju se iz Fonda za namirenje troškova stečajnog postupka nego u slučaju nemogućnosti njihova namirenja iz stečajne mase oni se eventualno mogu namiriti iz predujma kojeg uplaćuju vjerovnici koji su se protivili obustavi i zaključenju postupka (članak 293. stavak 3. Stečajnog zakona).

Slijedom navedenog, žalbu stečajnog upravitelja je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, sukladno članku 380. točki 2. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona.

Zagreb, 15. listopada 2024.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-3086d-8c2cb**

Kontrolni broj: **0db91-05666-48627**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.